

Συμμεριζόμεθα καὶ ἡμεῖς πληρέστατα τὸ βαθὺ ἄλγος καὶ τὴν σφοδρὰν ἀγανάκτησιν ἣν ἡσθάνθη ἡ κοινωνία διὰ τὴν θλιβεράν σκηνὴν τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἐπὶ τῇ ἐπιθέσει τῇ γενομένῃ κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀκροπόλεως κ. Βλασίου Γαβριηλίδου, ἣτις ἔσχε δυστυχῶς τόσον ἀπροσδόκητους λυπηρὰς συνεπείας. Κανὲν ἴσως ἄλλο δὲν χαρακτηρίζει τόσῳ τὴν ἀγριότητα τῶν ἀπολιτίστων ἡθῶν μας, ὅσον αἱ κατὰ δημοσιογράφων ἐπιθέσεις. Συλλυπούμεθα τὸν συνάδελφον κ. Γαβριηλίδην, κατανοοῦντες ὅλην αὐτοῦ τὴν ψυχικὴν ὁδύνην· ἔχομεν δὲ πεποιθήσιν ὅτι ἡ δικαιοσύνη θ' ἀνέυρῃ καὶ θ' ἀποδώσῃ προσηκόντως τὸ δίκαιον.

ΘΕΑΤΡΑ

Θεέ μου, ποῖος κρότος, τί σύγχυσις, τί ζάλη!
Τί κόσμος φρενιασμένος! τί θέατρα πολλά!
Ἰδαιμονισθῆκαν ὅλοι, μικροὶ τε καὶ μεγάλοι,
καὶ τρέχει πὸ λεφοῦσι καὶ βλέπει καὶ γελά.
Φωναῖς, κουδούνια, κτύποι, σφυρίγματα, ἀντάραις,
μαλλώματα, βρισίδια, λακτίσματα, σφαλιάραις.

Τί θέαμα ὡραῖον, σπαρακτικόν, ποικίλον!
νά! νά! τῆς Γενσβέφας ἀλλόκοτοι φωναί,
κι' ὀλίγο παραπέρα τρομάζουν κάθε φύλον
τοῦ Περιπλανωμένου αἱ ἄγριαι σκηναί.
Ἴδου ὁ Δαγοδέρτης μετὰ τοῦ ἵππου Χάρη,
ποῦ τοῦ φρικτοῦ Μορόκου τὸν τρώει τὸ λειοντάρι.

Ἴδου καὶ ὁ Μορόκος, ὁ δαμαστής θηρίων,
μ' ἓνα μακρὺ κόνταρι εἰς τὸ δεξιὸν χερί...
αἰσθάνομαι τὸν τρόμον ὅτ' ἀκόκαλά μου κρύνει,
ἀλλὰ τρομάζει κι' ὅλο τῶν θεατῶν τὰ σκέρι.
Θεέ μου! ποία φρίκη καὶ τρίζιμον ὁδόντων!
Τί βρυχηθοὶ δεμένων πανθήρων καὶ λεόντων!

Μία μικρὰ παιδίσκη τριῶν ἐτῶν καὶ πλέον
ἵστων βρυχηθὸν ἐκείνων τῶν ζῶων δὲν ἀντέχει,
φοβεῖται μὴν ὀρμήσῃ ἐπάνω τῆς ὁ λέων,
καὶ τὴν καλὴν μητέρα ἐκ φόβου καταδρέχει.
Κι' εὐθὺς ἡ μήτηρ φεύγει μετὰ φρικτῶν φωνῶν
καταρωμένη ὅλα τὰ γένη τῶν κτηνῶν.

Ἴδου! σκηνὴ δακρύων δραματικὴ ἀρχίζει!
καὶ ποῖα καρδιὰ γενναία δὲν θὰ κομματιασθῇ;...
ἓνας ἐνωμοτάρχης κοντὰ μου ὀλολύζει,
ὅπου θαρρῆς πῶς μέλλει νὰ μουσκεταρισθῇ.
Καὶ τόσον ἐπαράχτην ὅτ' ὁ θρῆνον τοῦ σπαθατοῦ,
ποῦ τοῦδεῖα μανδύλι διὰ τὰ δακρυὰ του.

Εἰς θάλασσαν ἀγρίαν, θολήν, τρικυμιώδη
δὴ ὁ πλοῖα κινδυνεύουν νὰ πᾶνε εἰς τὸν πάτον...
ὅλος ὁ κόσμος τότε σηκώνεται ὅτ' ὁ πόδι,
μὰ νά! κι' ὁ Ἰουδαῖος ὅτ' ὁ μέσον τῶν κυμάτων.
Θεέ μου, δὲν ἀντέχω, καὶ ἴλεως σὺ γένου
ὅτους θεατὰς ἐκείνου τ. Ὑ. Περιπλανωμένου.

SOURIS

ΑΠΑΝΘΙΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛ. ΤΥΠΟΥ

Ἐκ τοῦ Φανού τῆς Σύρου:

α' Ο κ. Τρικούπης ἠθέλησε νὰ φανῇ ἀποφασιστικὸς καὶ ριψοκίνδυνος πλοίαρχος καὶ εἶπε: Ὁ ὁδηγήσω τὸ σκάφος τῆς πολιτείας, ἀπὸ πλέων ἐξ Ἀθηνῶν, διερχόμενος διὰ τοῦ Γιβραλτάρ, τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος, ἐκεῖθεν θὰ διέλθω ὡκεανούς καὶ θαλάσσας μέχρι τῶν πάγων τοῦ βορείου πόλου, καὶ θραύων αὐτά, θὰ περάσω τὸ πλοῖόν μου εἰς τὰς θαλάσσας τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ἐκεῖθεν θὰ ἐπανέλθω εἰς Ἀθήνας διὰ τοῦ Γιβραλτάρ.

Δυστυχῶς ὅμως ὁ κ. Τρικούπης ἀνέλαβε τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ μεγάλου τούτου πλοῦς χωρὶς νὰ προμηθευθῇ ἐν τῷ πλοίῳ του διπλοῦς ἐξαρτισμούς, καὶ ἰδοὺ διερχόμενος τοῦ Γιβραλτάρ συναντᾷ τρικυμίαν ἣτις τοῦ θραύει τοὺς παμπαφίγκους τοῦ πλοίου του καὶ μένει μόνον μετὰ τὰ κάτω ἄρμενα ἥτοι γάμπες καὶ τρίγγους. Παρακάμπτων τὸ ἀκρωτήριο τῆς Καλῆς Ἑλπίδος ἐκεῖ συναντᾷ σπουδαίαν τρικυμίαν ἣτις τοῦ σχίζει ὅλα τὰ πανία, τοῦ θραύει τὰ δύο κατάρτια, καὶ μένει ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου αὐτός ὁ κ. Τρικούπης ὡς κυβερνήτης καὶ οἱ ναῦται του κεχρηνότες.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ οἰκονομολ. συζήτησις μετὰ τοῦ κ. Καλλιγᾶ:
α' Ἐρωτῶ τὸν ἀναγνώστην.

1) Εἶνε ἀληθές ὅτι: Ἡ ὑποτιμήσις ὧν ἐν γένει τῶν ἀξιῶν, ἐταρικών καὶ κυβερνητικῶν, ὁ κάτοχος αὐτῶν βλέπει ὅχι μόνον μειουμένην τὴν περιουσίαν του, ἀλλὰ καὶ ἂν ζητήσῃ νὰ ἐνεχυριάσῃ αὐτὰς ὁ δανειστής θὰ τοῦ ζητήσῃ περιθώριον περὶ τὰ 30 ἐπὶ τοῖς 0]0 ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς;

2) Ὁ κ. Καλλιγᾶς καθὼς δημοσιεύσας ἐν γνῶσει ἀνακριθεὶς καὶ ὀπισθοδρόμους ἰσολογισμούς δώσαντες ὥθησιν ὑψώσεως ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ, ἡ πράξις του ἐκείνη εἶνε ἀξιοκατάκριτον; ναι, ἢ ὄχι;

Ἐκ τοῦ Λυγέως τῆς Σύρου:

α' Ἐπειδὴ δις ἤδη ἀπεστείλαμεν πρὸς τὸν Ἐκκλησιαστήν τὸ φύλλον ἡμῶν ἐπ' ἀνταλλαγῇ, οὗτος δὲ παρά τε τοὺς κανόνας αὐτῆς τῆς κοινῆς ἀθρότητος καὶ παρὰ τὰ χριστιανικὰ παραγγέλματα τὰ ἐπιβαλλόμενα παντὶ μὲν ἀνθρώπῳ, μάλιστα δὲ τοῖς Μεγαλοσχήμοις λειτουργοῖς τοῦ Ὑψίστου ἄνευ οὐδενὸς λόγου εὐλόγου ἐκώφευσεν σατανικῶς οὔτε τὰ φύλλα ἡμῶν ἐπιστρέψας οὔτε τὸ ἑαυτοῦ ἀνταλλάξας, διὰ ταῦτα προσκαλοῦμεν αὐτὸν ἵνα ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τοῦ φύλλου τούτου ἐπιστρέψῃ ἡμῖν τὰ τε δύο φύλλα ὡς καὶ τὸ παρόν, ἄλλως θέλομεν ἐκλάβει αὐτὸν συνδρομητὴν ὑπόχρεον πρὸς πληρωμὴν ἄνευ ἀνταλλαγῆς τοῦ φύλλου αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

α' Διὰ τῶν ἀνωτέρω οὐδόλως σκοποῦμεν νὰ ποικιλίσωμεν ἀπὸ τοῦ δημοσιογραφικοῦ ὀρίζοντος τὰς σατυρικὰς ἐφημερίδας, πάντῃ τούναντι, μόνον ἐν ταῖς δεσποτικαῖς πολιτεύμασιν ἀπαγορεύονται αὐταί. Ἐν αὐτῇ τῇ δημοκρατουμένῃ Γαλλίᾳ σήμενος σατυρικῶν ἐφημερίδων ὑπάρχει οἷαι αἱ Silhouette, Charivari, Non-Offensive, Halls aux charges, ἀλλ' οὐδέποτε ὁ «Χρόνος» ἢ ὁ «Φιγάρω» τῶν Παρισίων μετεβλήθησαν εἰς Charivari ἢ Grelot, αἵτε πρῶται καὶ αἵ δευτέραι ἐκτρέφουσιν ἀξιοπρεπῶς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐταῖς θύσιν οὐδέποτε μεταβλήθησαν εἰς ἀκουσίους ἰατρούς.

Ἐκ τοῦ Χρόνου Ἀθηνῶν ἀπὸ παλαιᾶ ἱατρικῆς ἐκθέσεως:

α' Δὲν πρόκειται, ἀξιότιμε κύριε, νὰ ποικιλίσωμεν ἐφάπαξ δι' ἐνὸς ἢ δύο γραμμαρίων κινήσας τὸν πυρετὸν ἀπὸ ἑκαστοῦ ἰσθενῆ, ἀλλὰ νὰ ἀσπώσωμεν αὐτὸν (Σ. Α. δηλαδὴ τὸν πυρετὸν) εἰς τὸ μέλλον, ὅστις εἶνε χρησιμώτατος εἰς διαστρώσιν τῆς οἰκογενείας του.